

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต.๕๗/๒๕๖๐

วันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายสาโรจน์ ทัพแสง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และกรมการปกครอง ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๖ วรรคสอง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสาโรจน์ ทัพแสง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเคยได้รับคำสั่งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการที่วิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ๑ แต่หลังจากทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการครบ ๗ เดือน อธิบดีกรมการปกครองได้มีคำสั่งที่ ๔๔๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สั่งให้ผู้ร้องออกจากราชการ เนื่องจากมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ผู้ร้องจึงยื่นฟ้องกรมการปกครองต่อศาลแพ่งเรียกค่าเสียหายเนื่องจากคำสั่งให้ผู้ร้องออกจากราชการ ซึ่งคดีนี้ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ ๖๗๑๑/๒๕๕๔ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ พิพากษายกฟ้อง หลังจากนั้นผู้ร้องได้นำคดีเดิมไปฟ้องยังศาลแพ่งอีกครั้ง และศาลฎีกามีคำพิพากษาฎีกาที่

- ๒ -

๑๓๘๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ยกฟ้องอีกเนื่องจากการฟ้องคดีนี้เป็นการฟ้องซ้ำ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องได้นำคดีเดิมมาฟ้องยังศาลแพ่งอีกเป็นคดีหมายเลขคำที่ พ. ๒๗๕๔/๒๕๖๐ โดยผู้ร้องมีคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในการดำเนินคดีนี้ แต่ศาลแพ่งมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ให้ยกคำร้องดังกล่าว ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่ง และศาลอุทธรณ์มีคำสั่งที่ ๑๖๔ - ๑๖๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ให้ยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และหากผู้ร้องประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ให้ชำระค่าธรรมเนียมศาลต่อศาลชั้นต้นให้ครบถ้วน ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันฟังคำสั่งนี้ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ โดยกล่าวอ้างว่าผู้ร้องได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้” และมาตรา ๒๖ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง” คำสั่งศาลชั้นต้น ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ คำสั่งศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ไม่อนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและสั่งว่าหากผู้ร้องประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ให้ชำระค่าธรรมเนียมศาลต่อศาลชั้นต้นให้ครบถ้วน ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันฟังคำสั่งนี้ และคำสั่งกรมการปกครองที่ ๔๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่สั่งให้ผู้ร้องออกจากราชการนั้น ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๖ วรรคสอง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

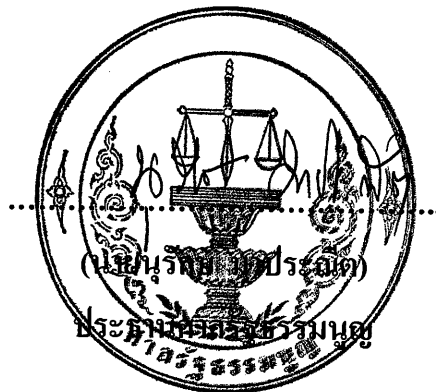
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบ เป็นกรณี que ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำสั่งศาลชั้นต้น คำสั่งศาลอุทธรณ์ และคำสั่งของกรมการปกครอง ละเมิดสิทธิหรือ

เสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๖ วรรคสอง หรือไม่ นั้น แม้ว่าผู้ร้องจะยื่นคำร้องโดยใช้ถ้อยคำสำนวนที่ไม่สามารถสื่อสารความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ แต่พอจะจับใจความได้ว่าเป็นการโต้แย้งกรณีการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษายอมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว โดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

สำหรับกรณีที่กรมการปกครองออกคำสั่งให้ผู้ร้องออกจากราชการอันเป็นการกล่าวอ้างว่าการกระทำของฝ่ายบริหารละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนนั้น ผู้ร้องมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาผ่านช่องทางตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติ แต่เมื่อการกระทำของฝ่ายบริหารตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างได้เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๕ ถือเป็นกรณีที่ยุติไปแล้วในช่วงเวลาภายใต้รัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าว การที่ผู้ร้องจะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงซึ่งเกิดขึ้นและเป็นกรณีที่ยุติไปแล้วก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ใช้บังคับ ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้อง โดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๑)

[Signature]

(นายจรูญ ภักดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

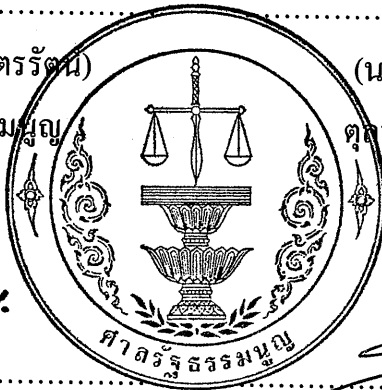
(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ